

[Dohrmann]

Men det, fru Lilli Gyldenkilde sagde, gav ligesom det indtryk, at vi andre slet ikke tænkte på færdselssikkerheden, og hvor mange der bliver slået ihjel i trafikken. Det gør vi da i allerhøjeste grad. Jeg startede oven i købet med at sige, at når jeg var uenig, var det ud fra en sikkerhedsmæssig betragtning, fordi jeg mener, at de nuværende 80 km/t, som ministeren nu vil gøre til lov, er farligere end de hastighedsgrænser, vi havde på 90 km/t før. Hverken fru Lilli Gyldenkilde eller andre kan komme uden om, at der sker langt, langt flere overhalinger i dag med de 80 km/t, end der gjorde med 90 km/t. Man kan f. eks. komme til at ligge og rakke bag efter en campingvogn el. lign., som kører 70 km/t eller måske lidt under, for med de store bøder, man nu får, vil folk jo gerne holde sig på den sikre side. Nu nævnte fru Lilli Gyldenkilde selv, at hun var medlem af færdselssikkerhedskommissionen; jeg er sikker på, at den kommission også har diskuteret de ulykker, der sker i forbindelse med overhalinger, og det tror jeg kan bekræftes.

Så vil jeg gerne sige om de statistikker, som man gang efter gang henviser til med påstanden om, at antallet af ulykker er faldet så og så mange gange, at de ikke er fem flade ører værd, for der er ingen, der overholder de 80 km/t. Jeg garanterer for, at derovre i Vestjylland, f. eks. på hovedvej 11 – og ministeren kommer jo fra et område ikke så forfærdelig langt derfra – ikke er nogen, der kører 80 km/t; det er et særsyn, hvis man ser en. Derfor kan man ikke komme og sige, at statistikkerne siger, at nu, da man har sænket hastigheden, falder ulykkerne, og derfor er det argument intet som helst værd.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal gøre det meget kort; jeg skal give den kommentar til hr. Askjær Jørgensen, at jeg kan forstå, børnene nu skal hegnes ind, men det er jo i meget god overensstemmelse med den øvrige politik, partiet står for.

Til hr. Dohrmann kan jeg sige, at det er bevisligt, at der har været et fald i trafikofrenes antal inden for en meget kort undersøgelsesperiode; det kan man altså ikke afvise; uanset hvor meget man står og slår ud med armene og påstår, at statistikken lyver. I mange andre henseender stoler vi på statistikken, så hvorfor i alverden ikke også her?

I øvrigt var jeg meget glad for ministerens bemærkninger, og skal ikke kommentere dem yderligere. Jeg vil blot lige gøre opmærksom på, at det ville have været meget rart, hvis vi havde kunnet få en tidsramme for, hvornår vi skulle have det arbejde færdigt, for det er meget vigtigt. Når jeg siger det, er det, fordi de undersøgelser og rapporter, vi har fået forelagt, klart har vist, at der er en afsmittende virkning, således at antallet af ulykker også er faldet i byerne, til trods for at man ikke har lavet nogen fartgrænseændring i byerne, og hvis vi kunne få det til at falde yderligere ved at lave en fartgrænse, var det jo udmærket. Jeg håber som sagt, vi kan arbejde videre med dette her, så vi kan komme det skridt videre, vi skal.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg synes stadig væk ikke, der er nogen grund til at gå ind i en diskussion med dem, der siger, at talmaterialet ikke er fem flade ører værd, for det er sjældent, at der foreligger så overbevisende, klart statistisk dokumenterede oplysninger som dem, der foreligger i denne sag, og som fortæller, hvilke store gevinster i sparede menneskeliv, sparede kvæstelser og sparede materielle skader hastighedsgrænserne har betydet.

Det, der får mig på talerstolen, er hr. Bjørn Elmquist, som beder om en kommentar af mig til de foreslåede 250.000 kr. til informationsvirksomhed. Det er nok en sag, der egner sig bedst til at blive drøftet i udvalget, men jeg vil gerne allerede på nuværende tidspunkt sige, at hovedparten af beløbet er foreslået anvendt til at opsætte landevejsskilte og grænsetavleplakater. Jeg tror, at man i udvalget, når den nærmere redegørelse fra Rådet for Større Færdselssikkerhed foreligger, vil se, at det ikke så meget er et spørgsmål om at fortælle folk, at de skal køre i fremtiden, således om de hidtil har gjort det, som det er nogle helt konkrete tiltag, det vil være fornuftigt at sætte i værk. Men det vil der blive nærmere redegjort for i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.